

1r Premi

Títol: “Quilòmetre 0”

Autor/a: Ariadna Pujol Mercè

Quilòmetre 0

Jo mai havia menjat saludable. De vegades em trec part de la culpa pensant que tampoc podia, vivint a Barcelona, però la veritat és que tampoc hi vaig mostrar massa interès. Jo sempre havia pensat que això del menjar saludable que ens ensenyaven a l'escola estava molt sobrevalorat. Com havia de posar-me malalt pel que menjava? Estava segur que era del tot una mentida, i això no va canviar fins que jo i els meus pares vam anar a viure a Bell-lloc d'Urgell.

Tot va començar un dia normal. Bé, era normal per a tothom a qui li haguessis preguntat, però per a mi no ho era gents de normal, per ser més exactes va ser el pitjor dia de la meva vida. El dia que vaig deixar Barcelona per primer cop.

-No! Si us plau, mare! Deixa'm quedar a Barcelona! No vull anar a viure a un poble de menys de 4.000 habitants i que no té ni un simple McDonald's! -Deia jo, suplicant que m'escoltés i es tragués del cap aquella idea d'anar a viure a Bell-lloc D'Urgell.

-Doncs has fet massa tard Alex, baixa les maletes a baix i no facis més comèdia exagerat!

Quan vaig arribar a baix, el pare ja m'esperava amb el maleter obert i un somriure. Em va mirar i em va dir:

-On vas amb aquesta cara? Somriu una mica! Que per fi marxem d'aquesta ciutat!

Vam pujar al cotxe, i aquell viatge se'm va fer etern. o deixava de pensar com seria el poble, l'escola o els meus nous companys de classe, i entre pensament i pensament em vaig quedar adormit.

Hem vaig despertar quan ja estàvem gairebé a Bell-lloc. No hi havia edificis alts com a Barcelona, ni pizzeries per treure la gana un divendres a la nit, el que sí que hi havia era camp, molt camp. El sol, que ja començava a pondre's darrere d'aquella esplanada de daurat, era diferent del que jo havia vist durant tant de temps, era... simplement diferent.

Quan vam arribar a la casa, vam treure totes les capses de la furgoneta, ens vam fer els llits i vam sopar qualsevol menjar ràpid, però quan ens hem vam adonar ja eren les 11 de la nit, i jo l'endemà havia d'anar a l'escola. Em vaig posar al llit i no vaig trigar gaire a adormir-me perquè estava cansat, i amb menys de 5 minuts ja estava clapanant com un soc.

Quan em vaig despertar, el sol ja entrava per la finestra, com si hem donés la benvinguda a aquell poble, inundant la meva nova habitació. Abans de que hem poguéssim aixecar, la meva mare va entrar per la porta i va dir, també mig adormida:

-Vinga, hora de llevar-se, que si no, faràs tard el teu primer dia d'escola! Recorda que et quedaràs al menjador, així que no et veure'm fins al vespre.

Em vaig vestir, vaig esmorzar i de repent ja estava al cotxe del meu pare, de camí cap a la meva nova escola.

Vaig pujar, al meu nou lloc: segona fila a la dreta, just al cantó de la finestra. Amb menys de 5 minuts aquella classe es va omplir de gent que hem mirava, uns amb discreció, però d'altres que m'assenyalaven i parlaven de mi, molt fort, i quan casi ja havia tocat el timbre, va arribar un nen alt i amb els cabells castanys que es va asseure al meu cantó i em va dir:

-Hola, em dic Oriol, tu deus ser el nen nou del que ens ha parlat el nostre professor, benvingut!

-Gràcies! Em dic Àlex i acabo d'arribar de Barcelona...

Vam estar parlant durant una bona estona fins que va arribar el meu nou professor. Jo sabia com es deia, ja que la directora m'havia posat al dia, però igualment va arribar i va dir:

-Bon dia, com ja deveu haver notat tenim un nou company classe, per als que heu sigut nous ja sabeu com és, així que us demanaria si us plau que el tractéssiu molt bé.

Després hem va mirar i hem va dir:

-Jo em dic Marc i i estic aquí per tot el que necessitis, Àlex.

El matí va passar molt ràpid, els companys es van portar molt bé amb mi, i va arribar l'hora de dinar. Jo i l'Oriol vam baixar al menjador i després de seure, vaig preguntar:

-Que hi ha per dinar?

-Doncs el mateix que cada dilluns, patata i mongeta i de segon pollastre al forn.-
va dir l'Oriol

-Ecs, quin fàstic! No es pot triar res més?

-No, no es pot triar res més, i a més, per que voldries una altra cosa, si això esta boníssim!

-Doncs jo crec que esta molt dolent, a la meva antiga escola tots menjàvem Burger King, KFC...

Jo no entenia com li podia agradar aquell menjar, amb el bones que estaven les hamburgueses!

-Però el menjar ràpid no es gens bo! I per prevenir un munt de malalties ens convé menjar variat i sa, per això aquí sempre mengem productes de quilòmetre zero.

-Quilòmetre zero? Que es això?-Vaig preguntar

-No ho saps? Els productes de quilòmetre zero són els que es fan a prop, evitant llargs viatges. Això és bo per al planeta, ajuda els negocis locals i tenim aliments més frescos.

Poc després va arribar el menjar a taula, i tothom va dir:

-Bon profit!

Jo, després de pensar-ho molt vaig decidir que tampoc passaria res per provar-ho una mica i de repent se'm van il·luminar els ulls, quina cosa més bona!

-Que, t'ha agradat, no?-Va preguntar l'Oriol amb un somriure burleta.

-Esta boníssim!- Li vaig contestar.

-I si fem una cosa? Avui et passaré a buscar per casa i anirem a...l'hort del meu padrí!

-Al teu que?

-No hem diguis que tampoc saps que es això...-Va dir rient.

Quan es van acabar les classes de la tarda em va venir a buscar la meva mare i vam anar cap a casa, i pocs minuts després va sonar el timbre de casa.

-Baixo!

Vaig obrir la porta i hem va dir:

-Va, puja a la bici, que et porto a l'hort!

En arribar, vaig quedar impressionat. Era un lloc ple de colors, amb tot de verdures i fruites. L'Oriol va començar a explicar-me com funcionava tot: com s'havien de regar les plantes, quan s'havien de collir els fruits i verdures, i fins i tot com preparar una terra saludable per al seu creixement.

Em vaig adonar que mai no havia pensat en com es feia el menjar abans d'arribar al supermercat, era tan fàcil entrar allà i agafar tot el que necessitaves...

Quan vaig tornar a casa, després de tota la tarda ajudant a l'Oriol, els hi vaig explicar als meus pares tot el que havia après, i per sopar, vaig menjar verdura, (voluntàriament eh!) i vaig anar a dormir ja tenia ganes de que arribés el mati i anar a classe!

L'endemà, vaig aixecar-me abans de que hem sonés el despertador, ja tenia ganes de veure l'Oriol i tots els meus companys, i anar al menjador, i saber que era i d'on venia el que jo menjaria pel migdia. Quan vaig arribar a la classe hem vaig seure i vaig treure el llibres, ja estava preparat per començar aquella nova aventura, que portava el títol de: L'Alex i la seva nova vida saludable a Bell-lloc.

A l'hora de dinar, va tocar truita de carabassó i peix, estava tot tan bo, que no vaig deixar ni una engruna al plat. Aquella tarda, vaig anar a fer un volt amb l'Oriol pel poble, i tot i que només portava un dia allí, semblava que hi portés vivint tota la vida. Hem semblava increïble, que estan tan a-prop de Barcelona tingués un estil de vida tan diferent. Abans, quan tornava de l'escola, hem limitava a fer els deures i jugar a videojocs tot el que quedava de tarda, ara feia el deures i no engegava ni l'ordenador, sol agafava la meva nova bicicleta i sortia a perdrem pels camins del poble amb l'Oriol.

Van passar els dies, i sense que jo me'n adonés ja havíem acabat el curs:

-Que faràs aquest estiu Alex?-Hem va preguntar l'Oriol.

-Tornaré una o dos setmanes a Barcelona, per estar amb els amics de l'antiga escola i tal,

-Que be, ja m'explicaràs!

I dit i fet, unes setmanes més tard vaig tornar cap a Barcelona, i després d'arribar, vaig anar corrent cap a visitar els meus amics de la vella escola:

-Has pujat dalt d'un tractor?-Hem preguntaven uns.

-Hi ha moltes granges?-Hem preguntaven d'altres, però de sobte va vindre la pregunta magistral, aquella que tantes ganes tenia que hem fessin:

-Es veritat que allà tothom menja verdura i coses "sanes"? Per que jo no m'ho crec, perquè que té a veure el que menjo amb la meva salut?

-Doncs té a veure moltes coses, perquè per estar sans hem de tenir un estil de vida saludable.

-Un estil de vida saludable?

-Deixa que t'expliqui una historia, la meva historia, - I vaig començar:

Jo mai havia menjat saludable...

Fi

CAILLOU - Cat. D